

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/204/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202955
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816202955.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slebodníka v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o., Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 37 027 705, proti žalovanej N. Z., P.Ž. H., I. XX, o zaplatenie 1 295,65 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 11C/301/2016-69 z 27.1.2017 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, čo sa týka sumy 50 €, z r u š u j e rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.

Z r u š u j e rozsudok v ostatnej časti a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol: I. Žalobu z a m i e t a. II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa právna predchodkyňa žalobcu podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhala, čím ho odôvodnila, že vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a listinami predloženými žalobcom a žalovanou, žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č.0041014468, obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci s Consumer Finance Holding, a.s., výpis z Pôžičkovej karty Quatro, čiastočné späťvzatie žaloby, vypovedaním zmluvy, doručenkou preukazujúcou doručenie vypovedania zmluvy žalovanej a prehľadom splátok a úhrad. Citujúc znenie § 48 ods.2, § 100 ods.1, § 101, § 107 ods.1, § 457 O. z. a § 5b zák.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ďalej uviedol: Vychádzajúc z § 48 ods.2 O. z. odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva, ktoré v danom prípade predstavuje bezdôvodné obohatenie získané žalovanou čerpaním úveru na základe zrušenej zmluvy. Podľa § 457 O. z. účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia. Vychádzajúc z uvedených skutočností a cit. zákonných ust. je zrejmé, že žalobca z dôvodu odstúpenia od zmluvy (pozn. súdu skutočnosť, ktorá má za následok zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku), má právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Považoval za deň, ktorým začala plynúť premlčacia doba, deň nasledujúci po uplynutí 10 dňovej lehoty stanovenej vo vypovedaní zmluvy na úhradu celkového dlhu žalovanej a plynúcej od doručenia vypovedania žalovanej. 2 ročná premlčacia lehota v súlade s § 107 ods.1 O. z. začala, poukazujúc na uvedené skutočnosti, plynúť 7.5.2013 a uplynula 17.5.2015, teda pred podaním žaloby na súd, ktorú právna predchodkyňa žalobcu podala 22.4.2016. Z týchto dôvodov žalobu zamietol. Výrok o náhrade trov konania je v súlade s § 255 ods.2 CSP.

3. I Proti rozsudku podal žalobca v zák. stanovenej lehote o d v o l a n i e, ktorým podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) C. s. p. napáda predmetný rozsudok v celom rozsahu a navrhuje, na základe § 388 C. s. p. napadnutý rozsudok súdu zmeniť tak, že sa zaviazá žalovaný zaplatiť mu 1 050,65 €, úrok z omeškania 8

% p. a. zo sumy 1 295,65 € od 16.3.2016 do 11.8.2016, zo sumy 1 280,65 € od 12.8.2016 do 19.10.2016, zo sumy 1 265,65 € od 20.10.2016 do 24.11.2016, zo sumy 1 200,65 € od 25.11.2016 do 12.12.2016, zo sumy 1 150,65 € od 13.12.2016 do 11.1.2017, zo sumy 1 100,65 € od 12.1.2017 do 13.2.2017 a zo sumy 1 050,65 € od 14.2.2017 do zaplattenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a prizná sa mu nárok na náhradu trov konania a náhradu trov právneho zast. v plnom rozsahu 100 %. Navrhuje konanie v časti o zaplattenie 245 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastaviť. II Odvolanie odôvodňuje tým, že súd vec nesprávne právne posúdil. Súd zamietol žalobu z dôvodu uplynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby pri posúdení ním uplatneného nároku ako nároku titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Rozhodnutie súdu nie je správne. Súd nesprávne vyhodnotil následky zrušenia zmluvy od počiatku na základe výpovede zmluvy jeho právnou predchodkyňou, v dôsledku čoho ním uplatnený nárok nesprávne podriadil pod režim bezdôvodného obohatenia a aplikoval naň nesprávne § 107 O. z. Právne následky, ktoré nastávajú výpoveďou zmluvného vzťahu s účinkami ex nunc nemožno zamieňať s právnymi následkami, ktoré nastávajú v prípade odstúpenia od zmluvy ex tunc. Nakoľko v úverovej zmluve absentuje dojednanie zmluvných strán ohľadom predčasného ukončenia úverového vzťahu odstúpením, k odstúpeniu od zmluvy postupom podľa § 48 O. z. nemohlo dôjsť ani nedošlo. Jeho právnou predchodkyňa nepostupovala podľa § 48 O. z. Zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou predčasne ukončila výpoveďou z 2.5.2013 a vyzval žalovanú na zaplattenie dlžnej sumy v lehote do 10 dní od doručenia výpovede. V texte výpovede oznámila žalovanej predčasné ukončenie úverového vzťahu a zároveň vyčíslila dlžnú sumu, na ktorej zaplattenie ho vyzvala. Postup jej právnej predchodkyne bol plne v súlade s čl. X bod 64 Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet upravujúceho spôsob ukončenia úverového vzťahu formou výpovede rovnako pre obe zmluvné strany úverovej zmluvy. Pri hodnotení uvedeného listu nie je možné použiť § 54 ods.2 O. z., pretože sa nejedná o pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ale o hodnotenie toho, ktoré z možných práv jeho právnou predchodkyňa ako účastník zmluvného vzťahu využila. Súd nemôže svojim vlastným právnym hodnotením nahrádzať vôľu účastníka zmluvného vzťahu a rozhodovať o tom, aké právo jeho právnou predchodkyňa využila. Zo žiadneho úkonu jej právnej predchodkyne nevyplýva, žeby od úverovej zmluvy odstúpila, takýto prejav nikdy neučinila. Z obsahu listu z 2.5.2013 jednoznačne vyplýva, že sa jedná o výpoveď úverovej zmluvy s účinkami ex nunc. Výpoveď úverovej zmluvy spolu s výzvou na zaplattenie dlžného zostatku bola žalovanej doručená 7.5.2013 a lehota 10 dní na zaplattenie dlžného zostatku predčasne ukončeného úveru, uplynula 17.5.2013. Od 18.5.2013 je žalovaná v omeškani s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplattenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného úveru podľa § 101 O. z. začala plynúť 18.5.2013 a žalovaná pohľadávka tak bola 22.4.2016 uplatnená v rámci plynutia 3 ročnej premlčacej doby. Ním uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Jeho právny názor je podporený aj rozhodnutím Krajského súdu v Prešove 7Co/25/2015 z 30.11.2015 v obdobnej právnej veci. V dôsledku nesprávneho posúdenia účinkov predčasného ukončenia úverového vzťahu súd nesprávne posúdil plynutie premlčacej doby ním uplatneného nároku, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie „súd“ nesprávne. III Podaním z 28.11.2016 žalobu vzal späť v časti o zaplattenie 95 € s prísl. a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Podaním z 23.1.2017 žalobu vzal späť v časti o zaplattenie 100 € s prísl. a navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Napriek tomu, že čiastočne vzal žalobu späť pred prvým pojednávaním súd v rozpore s právnym poriadkom o jeho návrhu nerozhodol. Zároveň týmto berie žalobu späť v časti plnenia na žalovanú pohľadávku z 13.2.2017 vo výške 50 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania. Z uvedeného dôvodu navrhuje konanie v časti o zaplattenie 245 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastaviť. IV Správnym a náležitým zistením skutkového stavu veci, ako aj správnym právnym posúdením veci by súd žalobe vyhovel v ňom upravenom rozsahu. Na základe týchto skutočností navrhol rozsudok súdu zmeniť v súlade s petitom tohto odvolania. Proti žalovanej si uplatňuje náhradu trov konania za zaplattený súdny poplatok v konaní pred súdom, za zaplattený súdny poplatok za podané odvolanie, náhradu trov právneho zast. v plnom rozsahu.

4. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Podľa 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

6. Podľa § 370 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa ods.2 cit. ust. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Podľa ods.3 cit. ust. ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

9. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo žalovanej doručené (doručenky pri č.l.85), avšak sa k nemu nevyjadřila.

11. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, pripustil späťvzatie žaloby čo sa týka sumy 50 €, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a čo sa týka ostatnej časti rozsudku zistil, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP), ani na jeho zmenu (§ 388 CSP), preto ho podľa § 389 ods.1 písm. c) CSP zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil podľa § 391 ods.1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

12. Odvolací dôvod § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

14. Na základe skutočností uvedených v odvolaní bol urobený záver, že oba uplatnené odvolacie dôvody sú dané, lebo skutkové zistenie, na základe ktorého súd vec posúdil po právnej stránke je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a súd z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

15. Ak sa súd dopustil omylu v právnom posúdení pre chybné použitie právnej normy alebo pre jej chybnú interpretáciu a z tohto dôvodu súčasne nedostatočne zistil skutkový stav, nespĺnil tým ústavnú a zákonnú povinnosť garantovať obsah základného práva na súdnu ochranu a nie je povinnosťou odvolacieho súdu takýto komplexne chybný postup naprávať.

16. Žalobca v konaní tvrdí, že jeho právna predchodkyňa 2.5.2013 listom - Vypovedanie zmluvy a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku (fotokópia na č.l.64), pristúpil k vypovedaniu zmluvy, súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že vykonal dokazovanie, o. i., aj vypovedaním zmluvy, avšak v ďalšej časti odôvodnenia už robí záver, že je zrejme, že žalobca od zmluvy odstúpil.

17. Súd nevykonával žiaden dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že právna predchodkyňa žalobcu od zmluvy odstúpila, preto nezistil riadne skutkový stav a jeho záver o odstúpení od zmluvy nemá zatiaľ nijakú oporu vo vykonanom dokazovaní.

18. Súd v ďalšom konaní bude preto povinný rozhodnúť o späťvzátí žaloby sčasti a opätovne rozhodnúť vo veci samej (a podrobne sa vysporiadať so všetkými skutočnosťami uvedenými v odvolaní), pričom zaujme stanovisko aj k rozhodovacej praxi súdu, na ktorú žalobca poukazuje.

19. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 237 ods.1 CSP).

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.